

L'ÚLTIMA INTERVENCIÓ D'ANNA POLITKÒVSKAIA RADIO SVOBODA, DIJOUS 5 D'OCTUBRE

Anna Politkovskaia: Què vol dir “plorar pels drets humans”? Això no cal fer-ho. El que cal és entrevistar-se no només amb Kadírov, sinó també amb la gent que ha patit les accions de Kadírov. I no d'una manera hipotètica, sinó d'una manera real i directa. Parlo d'aquells a qui han assassinat familiars, aquells a qui han torturat, o s'han vist obligats a fugir. Jo conec moltes d'aquestes persones i, la seva majoria, eren extraordinàriament honrades. La seva desaparició ha servit als partidaris de Kadírov per donar-se a conèixer. (...)

Ara mateix damunt la meua taula de treball tinc dues fotografies. Estic portant a terme una investigació. Es tracta de les tortures que ahir i avui es fan a les presons de Kadírov. Són fotografies de persones que van ser segrestades pels homes de Kadírov per motius totalment incomprensibles...

Voldria comentar que aquests segrestats de les fotos (un és un home txetxè l'altre és rus), se'ls va acusar de ser guerrillers rebels amb els quals, suposadament, les forces de Kadírov van enfrontar-se al poble d'Aleroi. Aquest enfrontament és una història coneguda, tots en vam sentir a parlar per la TV, la ràdio i la premsa. Figurava que Kadírov estava donant una entrevista davant de les cameres de canals estatals envoltat de seguidors que, en realitat, eren persones que van detenir, van segrestar i després van assassinar.

E. Rikovtsieva: Ania, però no li sembla que aquestes persones, en el rerafons actual, passen a pertànyer a la categoria “d'efectes col·laterals”? Sí, és veritat que existeixen efectes col·laterals personificats en segrestats, però d'altra banda Kadírov ha beneficiat a moltes persones. Vegi la construcció que està portant a terme. Hi ha un petit percentatge de víctimes. A tothom li pot passar.

A. Politkovskaia: Un petit percentatge de víctimes?

E. Rikovtseiva: Petit. Això és el que sembla, petit.

A. Politkovskaia: Resulta que durant la primera meitat d'aquest any hi ha hagut més segrestos que durant la primera meitat de l'any passat, si és que aquí es pot parlar de representativitat. És més, estem parlant tan sols d'aquelles persones que han denunciat el segrest dels seus familiars. Després no els han trobat. Vull remarcar que podem parlar d'efectes col·laterals només pel fet que no es tracta dels nostres familiars, no és el meu fill, el meu germà o el meu marit. I les fotografies de les que parlo mostren unes tortures corporals absolutament brutals... No podem considerar que és un petit percentatge, és un percentatge molt elevat. Els periodistes que no coneixen aquesta regió diuen que en Kadírov està recuperant les tradicions txetxenes. Això són ximpleries. Ell les està destruint. Jo no sóc partidària de la institució de la venjança de sang però, el que passa, és que durant molts anys aquesta ha propiciat una certa estabilitat a la regió. Ramzan va

entrar en aquesta qüestió de tal manera que també la va destruir. (...)

Kadirov no és més que un covard armat fins les dents. No crec que arribi a ser president. Tinc una mena de convicció interior, diguem-ne una intuïció, que no és racional ni confirmada per Alú Alkhànov (actual president txetxè pro-rus). Alú Alkhànov és un home molt dèbil, aquest és el seu problema i, en gran mesura, el creixement de la monstruositat de Kadírov fill està relacionat amb aquesta debilitat .

El meu desig personal per l'aniversari de Kadírov n'és només un, i ho dic ben seriosament: veure'l assegut al banc dels acusats. I que sigui jutjat de la manera més rigorosa i severa, que siguin enumerats tots els crims que ha comès i la pena que ha de complir per cada un d'ells.

Per cert, gràcies a tres articles publicats a Novaya Gazeta (sobre això, és clar, altres diaris no en parlen), s'ha incoat una causa penal contra les forces de Kadírov i, més concretament, contra el mateix Kadírov. Jo mateixa, de fet, seré testimoni en una d'aquestes causes, concretament contra Ramzan Akhmatovitx Kadirov pel segrest de dues persones. Vet aquí el perquè del meu desig,

Traducció de Marta Ter